Abstrakt

Diplomová práce se zabývá vzestupem Turecka jako regionální mocnosti Blízkého východu od konce studené války až do současnosti. Cílem práce je ve zkoumaném období 1990 až 2017 analyzovat mocenské postavení země v regionu a objasnit faktory, které přispěly k růstu moci Turecké republiky. V teoretické části práce jsou představeny důležité koncepty a rozdílné přístupy k analýze regionálních mocností a následně definována kritéria, na základě kterých byla v praktické části zjišťována odpověd na otázku, zda lze Turecko považovat za blízkovýchodní mocnost. Práce sleduje chronologický vývoj Turecka a jeho zahraniční politiky, přičemž zkoumá materiální kapacity země a strategie a nástroje, pomocí kterých se turecké vlády snaží na regionální úrovni prosazovat svůj vliv. S ohledem na rostoucí mocenský potenciál, ambice a angažovanost v regionu došla práce k závěru, že Turecko v průběhu devadesátých let dosáhlo postavení regionální mocnosti Blízkého východu. Konec bipolárního uspořádání mezinárodního systému byl faktorem, který Turecku umožnil ve světě autonomnější jednání. Díky hospodářskému růstu země pak mohlo turecké vedení zvýšit objem prostředků vynaložených na aktivní zahraniční politiku a posílit vliv země v regionu.